

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlési Hivatala

Regisztrációs szám: K/12040

Érkezett: 2010 APR 09.

Kérdés benyújtása

Dr. Katona Béla úrnak
az Országgyűlés elnökének
Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

A Hárszabály 91. §-ának (1)-(2) bekezdése, valamint 118. §-ának (1) bekezdése alapján – figyelemmel a 115. §-ának (1) bekezdésére – kérdést szeretnék feltenni **Dr. Forgács Imre igazságügyi és rendészeti miniszter úrnak**,

„Hogyan érvényesülnek a gyakorlatban a távoltartás új szabályai?”

címmel. A kérdésre a választ **írásban kérem**.

Tisztelt Miniszter Úr!

Immáron hét év telt el a 2003. április 14-én elfogadott, a családon belüli erőszak megelőzésére és hatékony kezelésére irányuló nemzeti stratégiáról szóló 45/2003. (IV. 16.) OGY határozatot követően addig, amíg – egy visszavont törvényjavaslatot és egy a probléma igen kis részhalmozatát kezelő Be. módosítást majd egy elfogadott törvényt érintő alkotmánybírósági döntést követően – az Országgyűlés a 2009. július 6-i ülésén végre elfogadta a hozzátartozók közötti erőszak miatt alkalmazható távoltartásról szóló 2009. évi LXXII. törvényt.

Elmondhatjuk, hogy nagy utat járt be a törvényhozás, amíg a maga részéről eljutott odáig, hogy a családon belüli erőszak megelőzése érdekében törvényben szabályozza a távoltartást. A puding próbája azonban, mint tudjuk, az evés. Annak megállapítására, hogy az elfogadott törvény milyen hatékonysággal alkalmas a hozzátartozók közötti erőszak megakadályozására, szükséges, hogy már most felmérjük a hatását a gyakorlatban.

2009. november 30-án kérdéssel fordultam Dr. Draskovics Tibor korábbi igazságügyminiszterhez a törvény gyakorlati hatásait illetően, a választ írásban megkaptam. Az azóta eltelt öt hónapban azonban az élet folyt tovább, újabb és újabb erőszakos cselekményekre derült fény, amelyek egy részét a szakszerűen alkalmazott távoltartás feltehetően megelőzhette volna.

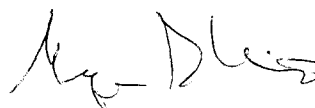
Kérdéseim ezért ismételten a következők:

1. A törvény hatálybalépése (illetve a legutóbbi miniszteri válasz) óta hányan illetve hányszor kérték a rendőrség intézkedését távoltartás ügyben?
2. Hány esetben hozott a rendőrség ideiglenes megelőző távoltartó határozatot?
3. Hány esetben vizsgálta felül a bíróság az ideiglenes megelőző távoltartó határozatot és milyen eredménnyel?

4. Hány esetben döntött a bíróság nemperes eljárásában hivatalból, és hány esetben kérelemre a legfeljebb harminc napos megelőző távoltartás elrendeléséről, milyen eredménnyel?
5. Van-e arról információ, hogy az eljárások alapjául szolgáló ügyekben milyen típusú bántalmazások történtek, ezt megelőzték-e már korábbi bántalmazások?
6. Előfordult-e olyan, hogy a bíróság a törvényben előírt három napon belül nem intézkedett, ha igen, ennek mi volt az oka?
7. A törvény hatálybalépése előtt és azt követően hány esetben indult eljárás és hány esetben rendelt el távoltartást a bíróság büntető eljárás keretében, és mennyi időre?
8. Az eljáró rendőrök számára milyen jellegű felvilágosítás, képzés volt hozzátartozók közötti erőszak illetve az új törvény szerinti távoltartási intézkedések ügyében? Ha a felkészítésekhez, képzésekhez vannak felkészítő anyagok, akkor kérem, küldjék el ezeket számomra.
9. A bírói szervezet a maga keretein belül milyen típusú felkészítést végzett?
10. Az eddigi gyakorlati tapasztalatok alapján lát-e problémát a törvény alkalmazása terén, ha igen, ez igényel-e törvényi, rendeleti módosítást, vagy más intézkedést? Ha igényel, akkor milyen változtatást vagy intézkedést, és azt mikorra tervezik megvalósítani?
11. Az érintett civil szervezetek hivatalos formában jeleztek-e bármilyen kifogást a törvény működésével, végrehajtásával kapcsolatban? Ha igen, konkrétan milyen kifogások voltak, azokra milyen válasz született?

Várom megtisztelő válaszát.

Budapest, 2010. április 9.

Dr. Magyar Bálint
SZDSZ frakció